No. 63. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 27 Mei.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 19. Mei. In den nacht tusschen 8 en 9 Mei is te Warschau de onder-rabijn *Hirsch Himmelfarb* in den ouderdom van 105 jaren overleden; hij had tot zijn einde toe het vol gebruik zijner zinnen en geestkrachten, had nimmer eene bril noodig gehad en laat eene nakomelingschap van 150 personen na; kinderen, kleinkinderen, achter-kleinkinderen en ook nog een geslacht uit dezen.

— Met weerwil vervult ons hetgeen wij in een dagblad der stad Leipzig lezen: «De Saksische *Vaterlandsblatter* verhalen eene (schier ongeloofelijke) daad, welke, volgens *Demme's* jaarboeken van criminele regtspleging en andere tijdschriften, een regter van instructie zich in het voorthertogdom Hessen veroorloofde. Hij wasgde het, eenen beschuldigde, om tot ontdekking der waarheid te geraken, eerst eene gruwzame geeseling toe te voegen, dan, als deze niet hielp, hem met een gloeijend ijzer op den rug twee lange diepe wonden in te branden, en eindelijk door middel van gezouten voedsel en onthouding van drank, door de helsche kwellingen van eenen brandenden dorst, dien de gefolterde met zijn eigen water moogde te lesschen, tot bekentenis te brengen." Deze togingen werden zonder geregtelijk vonnis en meest zonder protokol aangewend. De regter, wiens handelwijze kans toevallig ontdekt werd, kreeg — naar berigt wordt — eene vermaning.

Dat gelukkige, vaderlijke Duitschland, achter zijnen *vielen Deutschen Rhein!*

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 21. Mei. Heden morgen ten 9 ure is door Z. M. den Koning, benevens HH. KK. HH. de Prinsen *Alexander* en *Hendrik*, vergezeld van eenen aanzienlijken staf, eene batterij van 8 stukken nieuw gegoten geschut in oogenschouw genomen, welke batterij onmiddelijk door de artilleristen uit Delft naar Utrecht is vervoerd, ten einde van daar naar Amersfoort getransporteerd te worden.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren is beraadslaagd over de voordragt, houdende nadere bepalingen over de consignatie van effecten aan toonder, welke aan minderjarigen of aan onder curatele gestelde personen behooren.

Met 48 tegen 7 stemmen is de voordragt aangenomen.

— Z. M. de Koning heeft gisteren, in een plegtig gehoor, mgr. *Capaccini* ontvangen, die de eer gehad heeft, als buitengewoon gezant van den Heiligen Stoel, aan Z. M. zijne geloofsbrieven te overhandigen.

— Naar men vernoemt, doet onze letterkunde, te Rotterdam, sedert eenigen tijd reuzenschreden. Een bekend letterkundige heeft dezer dagen eene *E—legende* opgesteld, terwijl een niet minder beroemd hoogleeraar, geheel doortrokken van den fijnen geest en zuiveren smaak der classieke oudheid, dit met eene *A—Sage* heeft beantwoord. Ten einde onhandige navolgers te weren, wil men dat door de beide heeren een octrooi als *Minklyke-Nederlandsche-Geoctroyeerde-Gebreveteerde-Patent-letterkunstenaars* zal worden verzocht. Als bewijs der vorderingen in dit belangrijk vak alreeds gemaakt, haalt men aan dat de bedoelde letterkundige zich thans met het opstellen van een roman uit enkel vocalen bezig houdt, welk stuk spoedig door sene *Verdeeling* van den hoogleeraar uit niets dan medeklinkers samengesteld, zal worden gevolgd, tot onderwerp hebbende *de verpligting der regering tot bevordering van nieuwe fraaije kunsten*. Men vermoedt dat weldra een commissie uit het instituut zich zal onledig houden met overwegingen omtrent het tedelijk nut en de verdere toepassing dezer belangrijke ontdekking. (*Kamp. C.*)

— Uit Utrecht wordt gemeld, dat, bij gelegenheid dat Z. M. 's Rijks munt aldaar bezocht heeft, in Hoogstdezelfs tegenwoordigheid, de eerste exemplaren gemunt zijn van de nieuwe twee en een halve guldenstukken, met het borstbeeld van Z. M. Koning *Willem II* versierd, gelijk mede van eenen gedenkpenning, op last der regering van de stad Utrecht op 's Konings komst in die stad vervaardigd, welke ingelijks met het wapen der stad en een toepasselijk opschrift prijkt. Naar men vernoemt, moet de Koning over een en ander Hoogstdeszelfs bijzonder welgevallen hebben te kennen gegeven.

— Van den Helder schrijft men ons van den 19 dezer:

Heden namiddag, omstreeks 5 ure, arriveerde alhier het Fransche oorlogs fregat *la belle Poule*, gekommanderd wordende door den prins *de Joinville*. Gemeld fregat werd door de oorlogs stoomboot *Etna*, kapitein luitenant *van Franck*, en de stoomboot *Noord-Holland*, op de reede van Texel gesleept. Hetzelve wordt vergezeld door de Fransche oorlogsbrik *le Caffard*. Nadat eerst door de oorlogs stoomboot het koninklijk salut van 21 schoten was gedaan, werd dit daarna door de batterij op het fort Kijkduin en vervolgens door de Nederlandsche oorlogschepen *de Sambre*, kapitein ter zee *van Straten*, de *Palembang*, kapitein luitenant *Freudenberg*, en *de Zwaluwe*, kapitein *Enslie*, vervolgd, welke saluten door het Fransche fregat beantwoord werden.

Ter ontvangst van den Franschen prins op Hollands grondgebied, waren hier reeds gearriveerd: Z. Exc. de staadsraad gouverneur *van Ewyck*, de baron *Bois le Comte*, ambassadeur van Frankrijk, de kolonel *Roijen*, buitengewoon adjudant des Konings en provinciaal kommandant van Noord-Holland, en de Fransche consul-generaal. Het Koninklijk jagt, aan boord hebbende den luitenant ter zee *Dedel*, adjudant van den vice-admiraal *de Man*, kommandant van het Departement der Zuiderzee, is hier gearriveerd en ter beschikking van den prins *de Joinville* gesteld. Op morgen zullen de officieren des garnizoens aan Z. K. H. voorgesteld worden. (*Utr. C.*)

AMSTERDAM, den 24. Mei. Z. K. H. de Prins *de Joinville* is heden morgen ten 6 ure 's Rijks werf en het entrepot-dok gaan bezigtigen en is vervolgens, vergezeld door den heer Ambassadeur *Bois-le-Comte*, ten 10 ure naar 's Gravenhage vertrokken, alwaar men vernoemt, dat hij heden bij Z. M. den Koning het diner gebruiken zal.

— Naar men vernoemt, is Zr. Ms. stoomfregatschip *Hecla*, bij het binnenstoomen van de Hellevoetsluissche haven, tegen het hoofd opgeloopen, en heeft hetzelve voor het grootste gedeelte de raderkast verbrijzeld, zoo dat men genoodzaakt geworden is om aldaar te timmeren. Men dacht echter tegen den 25. of 26. dezer gereed te zullen zijn, om naar Vlissingen te gaan, ten einde van daar eenen kruistogt van twee of drie maanden te ondernemen. Bij terugkomst daarvan meende men dat voormeld stoom-fregat naar Oost-Indie zou stevenen.

VENLO, den 17. Mei. Men vernoemt dat Z. M. onze geëerbiedigden Koning in de volgende maand ook deze stad en vesting met een bezoek zal vereeren.

WILHELMINADORP, den 21. Mei. Heden had hier het volgend treffend voorval plaats: het zoontje van den arbeider *Leendert Rousseau*, bevond zich met zijne zuster, beide kinderen van elf à twaalf jaren, op het schorre van dezen polder, bezig met het zoeken en snijden van zeekraal, toen zij zich onbedacht te verre van den dijk hadden verwijderd, en terugkeerende, door den opkomenden vloed de kreeken, waarmede het schorre doorsneden is, ondervloeid bevonden, en hun ten een male den weg tot den dijk zagen afgesneden. In hunne wanhoop naar een veiligen weg rondloopende, zagen zij zich al meer en meer door het opkomend getij ingesloten, en hadden zij eindelijk slechts een kleine oppervlakte, die hunne voeten nog bedekte, overig, welke echter mede al spoedig door het water overdekt, voor hen den dood onmijdelijk maakte.

Het bitter angstgeschrei der kinderen echter werd gelukkiglijk door eenige arbeiders, die binnendijks aan den veldarbeid bezig waren opgemerkt, en spoededen dezen zich naar de plaats van waar het gekerm zich hooren liet. Een dezer, met name *Pieter Geluk*, te Goes woonachtig, zelf echtgenoot en vader, beeft zonder verder beraden het stoutmoedig besluit, om, niettegenstaande den sterken stroom en den afstand, naar het plekje, waar zich de hulpbehoevende kinderen bevonden, te zwemmen, en had het onwaardeerbaar geluk dezelven één voor één behouden aan wal terug te brengen.

Dit menschlievend feit verdient daarom te meer openbare vermelding daar de dader voor eenige jaren in een dergelijk gevaar verkeerd hebbende, en op gelijke wijze gered, alleen, zoo als ons door de omstanders verzekerd werd, door de herinnering daarvan tot zijne daad gedreven werd, en bij de gelukkige uitkomst derzelve slechts zijn genoegen te kennen gaf van door het redden der kinderen als 't ware eene oude schuld die wegens het redden van zijne eigen persoon op hem rustte, te hebben kunnen voldoen. (*G. C.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

In de oude boteringstraat (Gron.) is eene koe van 1122 geslacht, met 271 pond vet. — Prijscourant der Nederlandsche dichters: Hazebroek willig, Staring vast, Tollens prijshoudend, van der Hoop steeds dalend, Immerzeel flaauw, Beets graag, van Lennep langzaam dalend, Robidé van der Aa zonder handel, van Someren zonder vraag, van den Bergh aangenaam, Oosterwijk Bruijn met veel verkoopers, Bilderdijk langzaamrijzend, ten Brugencate lusteloos, Petronella Moens in een doen. (Zie prijscourant van 19 Mei 1788.) Meijer gevraagd, Spandaustil, van Hall traag, van Lochem idem tegen verlaagde koers, Warsinck zonder notering, Roorda van Eysinga idem, Siffé dalend, Burlage begeerd, Pruimers sterk gevraagd, Helmers aangeboden, Loots, idem met koopers, Feith zonder affaire, Wiselius idem met neiging tot daling, De Costa willger. (*K. C.*) — Het model is voltooid van een standbeeld te paard van den hertog van *Wellington* en hetgeen in brons 22 voet hoog zal gegoten worden. — De *Noord Brabander* spreekt in zijn No. van den 25. dezer, een hartelijk woord tot de Kiezers. — Leipzig, de eerste stad van geheel Duitschland voor wat den Boekhandel betreft, begint zich thans ook als zoodanig te plaatsen op het standpunt van Boekdrukkerij; men telt er thans 24 letterzetterijen, met 243 personen, waarvan er 10 door stoom werken. Jaarlijks worden daar 12 à 14 duizend riemen papier gebezigd, en 60 à 70 miljoen vellen druks afgeleverd. — De Koningin van Engeland heeft den 21 Mei haren twee en twintigsten verjaardag gevierd: groot cercle, illuminatie enz. enz. — In Paraguij heeft eene omwenteling plaats gehad. — Sommige bladen meenen dat de Prins *de Joinville*, uit trouwlust, naar Holland is gekomen. — Het bezoek der keizerin van Rusland aan de badplaats Ems is door Hoogstderzelver geneesheeren dit jaar niet noodig gekeurd. — De heer *Dedel*, is te Londen wedergekeerd. — De jonge hertog van *Chartres*, tweede zoon van den hertog van Orleans, is bedenkelijk ongesteld en de Prinses *Charlotte de Rohan-Chabot*, die, na den dood van haren gemaal, den hertog van *Enghien*, haren familienaam weder had aangenomen, is na langdurige ziekte overleden. — De heer *Thiers* schijnt van zijne reis naar Italië afgezien te hebben, en begeeft zich eerstdaags naar Rijssel, om zijn geschiedkundig werk over het keizerrijk aldaar in rust voort te zetten. — Tusschen *Abd-al-Kader* en verschillende stammen moeten ernstige oneenigheden gerezen zijn. — De Eerste Kamer van de Staten-Generaal heeft den 21. hare werkzaamheden hervat. — Volgens brieven uit Alexandrie van 26 april sterven er te Cairo dagelijks 110 à 115 menschen, waarvan 70 à 80 aan de pest, en onder deze veel aanzienlijke personen. Te Alexandrie sterven er dagelijks meer dan 20.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Redactie der VLISSINGSCHE COURANT.

MIJN HEER!

Onder de middelen welke de burgerij ten dienste staan om hare gedachten en verlangen ter kennis te brengen daar waar het behoort, en elkander onderling op te wekken om pogingen in het werk te stellen om zeker voorgesteld doel te bereiken, bekleed, naar mijne gedachten, de drukpers eene eerste plaats.

Het is daarom dat ik UEd. verzoek de onderstaande regelen een plaatsje in Uw dagblad te schenken.

Indien er eene belasting bestaat, welke den burger onaangenaam is en waartegen zich iedere stem verheft welke in de cathegorie van betalen valt, het is ongetwijfeld het betalen van poortgeld; en dit drukt te meer, wanneer wij de inwoners van andere steden, door eene andere en betere inrigting, daarvan zien vrijgesteld.

Zoo er éene stad in ons vaderland is, welke binnen hare muren bijna geene plaats tot wandelen aanbied, dan is het voorzeker Vlissingen. Het is met deze stad niet meer gelijk, voor een veertigtal jaren, toen men de poort niet beheefde uit te gaan om zich door eene kleine wandeling te verlustigen en te ontspannen; wil men thans dit genoegen genieten dan dient men zich naar buiten te begeven, en hoeveel nu ook de environs in fraaiheid verschillen van hetgeen zij voorheen waren, even als de welvaart der stad vreesselijk gedaald is, in vergelijking van vroegere jaren, geniet men toch het schoone hetwelk de natuur ons in ruime mate aanbiedt.

Maar nog is de zon, om de woorden van zekeren dichter te bezigen, niet achter een kleed van purper en goud verdwenen, nog is de zee eenen vurigen oceaan gelijk, en reeds roept het eentoonige luiden der klok u stadwaarts; reeds worden de poorten gesloten, en gij kunt zonder geld te offeren den schoonen avondstond buiten niet langer genieten. Hoe nu ook uw besluit zij, het gekozene valt u voorzeker onaangenaam.

Doch [illegible] willen het genoegen daarlaten en ons tot diegenen w[illegible], welker belangen of beroepsbezigheden hun noodzaakten zich buiten de stad te begeven. Hoe drukkend en onaangenaam is het voor hen, van hunne dikwijls geringe verdiensten een gedeelte te moeten afzonderen, om binnen de muren hunner woonplaats te kunnen geraken, en dit reeds vóór het duister is.

Hoe dikwijls zien wij menigeen zich haasten, sommigen zelfs onder het torschen van eenen zwaren last, om vóór het vastgestelde uur de poort te bereiken; veeltijds echter is hunne inspanning vruchteloos, de tijd was vlugger dan zij waren, en hen blijft niets over dan zich te onderwerpen aan den vastgestelden regel.

Wij hopen dat deze weinige woorden strekken mogen, om de aandacht van het Bestuur op eene zaak te vestigen, welker verandering voorzeker bij de burgerij eene algemeene tevredenheid zou verwekken. Het is alleen het bewustzijn, hier de gevoelens en het verlangen van vele ingezetenen te hebben medegedeeld, hetwelk tot schrijven dezes gedrongen heeft.

L.

MENGELINGEN.

OVER DE LIVERIJEN EN OVER EENIGE MODEN DER OUDEN.

Vervolg en Slot van onze vorige.

In het begin der vijftiende eeuw droeg men zelfs kleederen, dag- en nachtkleur: iedere helft van eene bijzondere kleur. Het eene been der broek bij voorbeeld rood, het andere wit, en eene mouw zwart, de andere groen, zoo ook mutsen, kousen en zelfs laarzen; echter altijd de kleuren zijner familie of zijns ambts.

Tot in de vijftiende eeuw heeft men onmatig wijde kleederen gedragen, met lange slepen, en tot op de schoenen hangende mouwen; op het einde derzelfde eeuw verviel men tot een ander uiterste. Men droeg nu zulke enge en vast omsluitende, zulke verradelijke kleeren, dat dezelve zeer wel het wellustig hof van FRANS den eersten aandoidden. Bij de pronkers kwamen de kousen niet tot aan de knieën; daarentegen droegen zij eenen korten vrouwenrok, op het hoofd eene soort van vrouwen kapsel, en in het linker oor, eene parel.

De dames droegen eene mutsje, in de gedaante van een suikerbrood; de boven aan het suikerbrood vastgemaakte sluijer toonde door zijne lengte den stand der dame aan. De burgeres sladderde de sluijer tot op de schouders; de adelijke dame echter viel hij tot op de aarde, en vervulde de plaats der vorige slepen.

De hoeden der dames ontstonden onder FRANS den eersten; onder HENDRIK den grooten droegen kleine mutsen en groote halskragen, en van dien tijd af heeft een kraag, welke voor eenige jaren de mode was, den naam *Henri quatre* behouden.

Onder FRANS den tweeden vonden de mannspersonen, dat de dikke bulk een mannelijk aanzien gaf; zij stopten dus zeer groote pakken om hunnen voorsten buik; de dames zagen de dikbuikige mannen met de nijdigste oogen aan; men wilde insgelijks een mannelijk aanzien hebben, en de dames, dit eenen geest van eeuwige tegenspraak, leiden de pakken en kussens van achteren, en de *Cul postiche* was uitgevonden.

Zulk een gezelschap moet een zeer belagchelijk gezigt hebben opgeleverd: de heeren van voren verdikt de dames van achteren, en wat het belagchelijkste daarbij is, zoo werden de deelen, waarop de dames zitten, zulk een belangrijk en aanzienlijk stuk van schoonheid, dat het gezigt daardoor geheel en al werd vergeten. Men bedekte het gezigt met groote kappen en maskers. Gemaskerd ging men wandelen, naar het bal, ten bezoeke, in de kerk, zelfs ter trouwing. Reine verbazende *Cul postiche* was de geheele bekoorlijkheid, welke de dames begeerden: eene zeer goedkoope schoonheid!

Zoo als echter de natuur hare regten weder over de *cul* der dames en den buik der heeren veroverde, en beide van tijd tot tijd weder eene gematigder gedaante verkregen, zoo begon men ook weder het gezigt te laten zien; echter nog niet geheel: want de dames plakten nu een groot getal moesjes in het gezigt, zoo dat het nog gestadig gemaskerd was. Het blanketsel verdrong de moesjes, zoo als vervolgens de omatige baljuren heupen, den verbazenden *cul*. Ook de hoepelrokken beleerden hunnen dood, zakken verdrongen hen, en de zakken werden weder door den *cul* verdrongen, ofschoon onze jonge hoeren niets minder dan dikke buiken dragen, maar dikwijls zoo uitgeteerd zijn, dat het een medelijden verwekkend gezigt is, zulk eenen schralen jongen heer bij eene met zulk eenen majestueusen *cul* begaafde dame te zien voorttrippelen.

HET GROOTE VOORDEEL VAN KLEINE INKOMENDE REGTEN.

Allerbelangrijkst is de memorie van de kamer van koophandel der stad Deventer, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, betrekkelijk het aanhangig wets-ontwerp tot regeling der regten van in-, uit- en doorvoer. De aanmerkingen der Deventersche kamer van koophandel zijn zoo bondig en overtuigend, dat er weinig verstand noodig is, om te begrijpen, welk eene reeks van noodlottige gevolgen hooge lasten moeten na zich slepen; en hoe weinig de schatkist er van trekt, uit hoofde van het groote leger van tolbeambten, dat men tot het bewaken der grenzen, en het beletten van den smokkelhandel noodig heeft.

Bij het lezen van dat belangrijke stuk herinnerden wij ons eene anecdote, die wij meer dan vijftig jaren geleden, van Antwerpsche kooplieden hoorden verhalen, en die wij ons nog zeer goed herinneren.

«JOSEPH II. had in Braband hooge inkomende regten ingevoerd . . . . en nu bragten hem die regten minder op dan te voren. — Op de reis, die hij in dat land deed vertoefde hij eenige dagen te Antwerpen, en sprak over zijne teleurstelling met eenige aanzienlijke kooplieden. Deze besloten, den keizer uit te noodigen tot het bijwonen van een maaltijd, te zijner eere, door de kooplieden te geven, welk aanbod hij aannam. Er werd een president gekozen, om alles wat tot dien maaltijd betrekking had te regelen. Aan tafel zat hij tegenover den keizer. Bij het desert werden er twee stukken boter voor den president geplaatst, het eene zoo groot als een honderd'el, en het andere als een cocosnoot. — Nu nam de president het groote stuk boter tusschen zijne handen, hij reikte het vervolgens over aan den koopman, die aan 's keizers regterzijde zat, verzocht hem zijn voorbeeld te volgen, en het stuk boter te laten rondgaan. De klomp werd natuurlijk hoe langer zoo kleiner, en was geheel gesmolten, vóór dat ze, de toer der tafel gedaan hebbende, bij den keizer kwam. Nu stond de president op, en bood hem het kleinste stuk boter aan, met de woorden: «Hier ziet «gij, Sire, het onderscheid tusschen de groote lasten, «die, om in de schatkist te komen, door vele handen «moeten gaan, en kleine lasten, die regtstreeks worden «opgebragt."

De keizer lachte over den geestigen trek. Hij begreep de zaak zeer goed, en beloofde vermindering van inkomende regten. — Mogt ook onze wetgeving het begrijpen!

(*N. C. S.*)

VLISSINGSCHE COURANT.

VLISSINGEN, den 27. Mei. Sedert den 25. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Henriette en August, J. F. Raerch, Memel, houtwaren; die 3 vrouwen, J. Jongensen, Koningsbergen, lijndoek; de Pelikaan, C. Andersen, Gothenburg, houtwaren; Independance, S. H. Smit, Marennes, zout; Roelina, J. K. Balhues, Holbeek, garst; de Wight, H. H. Luchi, Aalborg, garst; de Maria, H. Lenhof, Udewalle, haver; Eugens, J. Hansen, Hul, stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van reede naar zee gezeild:

Aurora, J. E. Saijerth, ballast; Avontuur; The Pandora, W. H. Curtis, ballast, New-York; La Reine, R. Jansen, schors en vlas, Hul; Les Deux Freres, A. Ricke, ballast, Avontuur; Will Dongall, A. M. Dongall, ballast, Boston; Calido, T. B. Haines, ballast, New-York.

Van Gend gezeild:

De Pauline, J. Schrijenberg, ballast, Liverpool.

ADVERTENTIEN.

Den 14 Mei is te NEW-CASTLE UPON TYNE, in ENGELAND, van eene gezonde DOCHTER bevallen, *MARIA*, geliefde Echtgenoote van

H. C. HULSENBOS.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 8. Junij 1841, des namiddags ten 3 uren, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, te Vlissingen, in het openbaar aan den meestbiedenden en laatsten verhooger presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERF, bekend onder den naam van *Het Huis van Domburg*, zijnde eene Herberg staande en gelegen op de Groote Markt, te Vlissingen, wijk C. no. 76, kadastraal bekend sectie E. no. 668, groot 1 R. 05 Ellen.

Daags voor de Verkooping voor een ieder te zien.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Vrijdag den 25 Junij 1841, des namiddags ten 3 uren, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug te Vlissingen, in het openbaar aan den meestbiedenden en laatsten verhooger presenteren te Verkoopen:

1°. Een HUIS en ERF, met daarnevens staande PAARDENSTAL en WAGENHUIS, zeer geschikt voor het beroep van Stalhouder, hetwelk daarin uitgeoefend wordt, staande en gelegen te Vlissingen, op de Groote Markt, wijk C. no. 47, kadastraal bekend sectie E. no. 565.

2°. Eene ledige ERVE, groot 5 R. 30 Ellen, staande en gelegen aan de Groote Markt, tegen over de Waaigat in de Bakkersgang, te Vlissingen, kadastraal bekend sectie E. no. 558.

Beide deze perceelen zullen, na afzonderlijke opveiling, ook nog te zamen in massa worden gepresenteerd.

En 3°. Een PAKHUIS, staande en gelegen te Vlissingen, in de Schoolstraat, wijk D. no. 186, kadastraal bekend sectie E. no. 79.

Alle daags voor en op den dag van den verkoop is een ieder te zien, en inmiddels uit de hand te Koop te bevragen bij den eigenaar *ADRIAAN GROENBERG*, en ten Kantore van genoemden Notaris.

Voorts

Op Dingsdag den 29e Junij 1841, des middags ten 12 uren, op de Markt voor het huis C. no. 47:

Een Bruin 12jarig MERRIEPAARD, benevens DRIEBANK en TWEEBANKSWAGENS, BOERENWAGEN, PAARDENTUIG, STAL-REEDSCHAP en wat meer zal worden getoond.

Des morgens voor den verkoop voor een ieder te zien.

Te Vlissingen, Bij C. J. DE SWART.